

➤ महत्वाचे

'प्राण'च्या सदस्यांसाठी आज क्रेडाई एक्सपो नमः नाशिकमध्ये ज्ञानसत्र

नाशिक । प्रोफेशनल रिलॅक्स असोसिएशन

नाशिक (प्राण) संस्थेतर्फे त्यांच्या सदस्यांसाठी विविध विषयांवर ज्ञानसत्राचे आयोजन केले जाते. सध्या क्रेडाईतर्फे आयोजित नमः नाशिक प्रॉपर्टीचा महाकुंभ या प्रदर्शनानिमित्त ज्ञानसत्राचे आयोजन केले आहे. रविवारी (१७ ऑगस्ट) दुपारी २.३० पासून ठक्कर डोम येथे हे ज्ञानसत्र पार पडणार असल्याची माहिती अध्यक्ष राज तलरेजा, विक्रान्त आव्हाड, प्रदीप रणधीर, नितीन कोतकर, गिरीश विजन, नितीन जांगडा, संजय दुसे यांनी केले आहे. यापूर्वी प्राण संस्थेतर्फे वेगवेगळ्या विषयांवर २७ ज्ञानसत्र आयोजित केले आहेत. या सत्रांमध्ये व्यवसाय वृद्धी, सध्याचे आव्हाने, व्यवसाय वाढीसाठी उपलब्ध संधी यासह इतर विविध विषयांवर तज्ज्ञ मार्गदर्शनांनी उपस्थित सदस्यांना मार्गदर्शन केले आहे. या सत्राचा सदस्यांना त्यांच्या व्यवसायात प्रगती करण्यासाठी खूप फायदा झाला आहे. हीच श्रृंखला पुढे नेताना प्राण संस्थेतर्फे २८ वे ज्ञानसत्र आयोजित केले आहे. या सत्रासाठी क्रेडाई नाशिक हे सहआयोजक आहेत. रविवारी (१७ ऑगस्ट) दुपारी २.३० पासून त्र्यंबकेश्वर रोडवरील, एबीबी सर्कलजवळील ठक्कर डोम येथे हे सत्र पार पडणार आहे. यावेळी मुंबई येथील 'ब्रोकर की पाटशाला' चे संस्थापक श्री. विनोदजी ठक्कर हे रियल इस्टेट क्षेत्रामध्ये काम करणाऱ्यांसाठी प्रभावी व प्रेरणादायी मार्गदर्शन करणार आहेत.

साहित्याच्या अंतरंगात परिवर्तनाची सत्यता : दिलीप पाटील

नाशिक । साहित्यनिर्मिती ही आतून येते, तेव्हाच ती वाचकाला वाचनानंदासह विचारप्रवर्तक ठरत असते. साहित्याच्या अंतरंगात नेहमी परिवर्तनाची सत्यता असते, असे प्रतिपादन ज्येष्ठ कवी दिलीप पाटील यांनी केले. गिरणा गौरव प्रतिष्ठानच्या रौप्यमहोत्सवी वर्षांनिमित्त हुतात्मा स्मारक येथे आयोजित 'पुस्तकावर बोलू काही' या अभिनव उपक्रमात कवी दिलीप पाटील 'दुरून कुठून तरी' या पुस्तकावर ऐस्पैस गप्पा करत होते. अध्यक्षस्थानी वसंत व्याख्यानमालेचे

अध्यक्ष श्रीकांत बेणी होते. दिलीप पाटील पुढे म्हणाले की, सामान्य माणूस जाणण्याची धडपड, होणाऱ्या वेदना सहन करतो. तरीही तो जाणण्याची उमेद सोडत नाही. वर्षानुवर्षे कष्ट सोसत हतबल न होता दुरून कुठून तरी आशेचा किरण त्याला दिसतो. भोवताली निराशा असली तरी आशावाद मात्र शाश्वत असला पाहिजे. समाजव्यवस्था बदलत असताना माणसामधली माणूसपणाची ओल कमी होत आहे. याचे चिंतन या कविता संग्रहात मांडण्याचा प्रयत्न केला आहे, असे सांगून संग्रहातील काही कविताही त्यांनी सादर केल्या.

लक्ष्मीबाई पवार यांचे निधन

नाशिक । येथील लक्ष्मीबाई निंबाजीराव पवार (वय ९५) यांचे वृद्धापकाळाने निधन झाले. त्यांच्या मागे एक मुलगा, चार मुली, नातवंडे, पतवंडे असा परिवार आहे. प्रसिद्ध छायाचित्रकार हिरामण सोनवणे यांच्या त्या आजी होत.

कांताबाई पानगव्हाणे यांचे निधन

नाशिक । उगाव येथील कांताबाई साहेबराव पानगव्हाणे (वय ७८) यांचे वृद्धापकाळाने निधन झाले. त्यांच्यामागे पती, दोन मुले, एक मुलगी, नातवंडे, पतवंडे असा परिवार आहे. ओम शांती पेट्रोल पंपाचे संचालक पंडीत, बाळासाहेब व संगीता मोगल यांच्या त्या आई होत.

इब्राहिम गुलाम मोहम्मद जौन यांचे निधन

नाशिक । माजी नगरसेवक सुफी जिन यांचे वडील इब्राहिम गुलाम मोहम्मद जौन यांचे निधन झाले. त्यांच्या राहत्या घरी कोकणीपुरा अंतर्दर्शन करून पीर मोहना शहा कब्रस्तान येथे अंत्यविधी करण्यात आला.

इंदुताई क्षीरसागर यांचे निधन

नाशिक । निफाड तालुक्यातील शिवडी येथील प्रगतशील शेतकरी इंदुबाई (ताई) रामनाथ क्षीरसागर यांचे वृद्धापकाळाने शुक्रवारी (दि. १५) सायंकाळी दुःखद निधन झाले. शनिवारी सकाळी श्रीक्षेत्र शिवडी, निफाड येथे त्यांच्या पार्थिवावर अंत्यसंस्कार करण्यात आले. मंत्रिप्रचे सभापती तथा जिल्हा परिषदेचे माजी अध्यक्ष बाळासाहेब क्षीरसागर यांच्या त्या मातोश्री होत.

चुकीची दुरुस्ती

ग्रुप ग्रामपंचायत दातली, ता. सिन्नर, जि. नाशिक या जाहिरात मधील जाहीर निविदा सूचना दि. १३ ऑगस्ट २०२५ रोजी प्रसिद्ध करण्यात आली. त्यात अंदाजपत्रकीय किंमत रुपये २३५७७/- असे झाले आहे. त्या ऐवजी रुपये २३५९१७/- असे वाचावे.

मनपात आयुक्तांच्या हस्ते ध्वजारोहण

तिरंगा सायकल रॅली, बाईक रॅली, फोर व्हीलर रॅलीद्वारे जल्लोष

नाशिक । भारताचा ७९ वा स्वातंत्र्य दिन महापालिका मुख्यालय, राजीव गांधी भवन येथे अति उत्साहात साजरा झाला. सकाळी ८.०५ वाजता माननीय आयुक्त मनिषा खत्री यांच्या हस्ते ध्वजारोहण करण्यात आले.

यावेळी राष्ट्रगीत व राज्यगीताच्या गजराने, तिरंग्याच्या साक्षीने परिसर देशभक्तीच्या भावनेने प्रेरित झाला. यानंतर ८.१५ वाजता आयुक्त यांच्या हस्ते सेंटर्डे सडे ग्रुच्या तिरंगा सायकल रॅली, बाईक रॅली आणि फोरव्हीलर रॅली यांना हिरवा झेंडा दाखवून शुभारंभ करण्यात आला. देशभक्तीपर घोषणांनी शहराच्या रस्त्यांवर उत्साहाचे वातावरण निर्माण झाले. ८.२० वाजता, संतश्रेष्ठ श्री संत ज्ञानेश्वर महाराज यांच्या ७५० व्या जयंतीनिमित्त आयुक्त खत्री आणि अतिरिक्त आयुक्त करिष्मा नायर यांनी प्रतिमेस पुष्पहार अर्पण करून अभिवादन केले. यावेळी सामूहिक पसायदान वाचन करण्यात आले. या प्रसंगी अतिरिक्त आयुक्त प्रदीप चौधरी, स्मिता झगडे, उपआयुक्त लक्ष्मीकांत

साताळकर, अजित निकत, नितीन पवार, नितीन नेर, शहर अभियंता नितीन पाटील, अधीक्षक अभियंता अविनाश धनाईत, रवींद्र धारणकर, उद्यान अधीक्षक विवेक भदोने, मुख्य लेखाअधिकारी दत्तात्रय पाथरट, मुख्य लेखापरीक्षक बळवंत गायकवाड, उपसंचालक नगर नियोजन दिपक वराडे, शहर विकास अधिकारी प्रशांत सोनवणे, शिक्षण अधिकारी डॉ. मिता चौधरी, कार्यकारी अभियंता प्रशांत पगार, बाजीराव माळी, गणेश मैड, आर.एम. शिंदे, संदेश शिंदे, सचिन जाधव, नितीन पाटील, अनिल गायकवाड, शैलेंद्र जाधव, वैद्यकीय अधिकारी विजयकुमार देवकर, स्वीय सचिव दिलीप काटे, सहाय्यक आयुक्त प्रशासन रमेश बहिरम, विभागीय अधिकारी राजाराम जाधव, चंदन घुगे, मदन हरिश्चंद्र, तसेच जनसंपर्क विभागातील मनिषा पाटेकर, शंकर पोरजे, रमेश पागे, दिपक बंद्रे, मनपातील सर्व अधिकारी व कर्मचारी उपस्थित होते. कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन जनसंपर्क विभागाच्या मनिषा पाटेकर यांनी केले.

अतिदक्षता विभाग निर्मितीचे आ. सीमा हिरेचे कार्य कौतुकास्पद : ना. महाजन

नाशिक । रूग्ण सेवा म्हणजेच खरीखुरी ईश्वर सेवा आहे. गेल्या अनेक वर्षांपासून राज्यातील रुग्णांची सेवा करण्यात मी आधिकाधिक वेळ देत असतो. त्या निमित्ताने मला रूग्ण सेवा करण्याची मोठी संधी मिळते हे माझे भाग्यच आहे. औद्योगिक क्षेत्रातील कामगारांना अधिक व्यापक आरोग्य सेवा उपलब्ध करून देण्यासाठी ईएसआय रुग्णालयात सर्व सोयी -सुविधांनी सुसज्ज असा अतिदक्षता कक्षाची उभारणी केल्याचे आमदार सीमाताई हिरे यांचे कार्य कौतुकास्पद असल्याचे प्रतिपादन जलसंपदामंत्री नामदार गिरिष महाजन यांनी केले आहे.

औद्योगिक क्षेत्रात काम करणाऱ्या कामगारांना सेवा देण्यासाठी आ. सीमा हिरे यांच्या प्रयत्नातून सातपूर येथील ईएसआय रुग्णालयात उभारण्यात आलेल्या अतिदक्षता कक्षाच्या लोकार्पण कार्यक्रमात बोलतांना नामदार गिरिष महाजन यांनी वरील प्रतिपादन केले.यावेळी भाजपाचे शहराध्यक्ष सुनिल केदार, सुनिल बागूल, निमाचे अध्यक्ष आशिष नहार, महेश हिरे, मामा राजवाडे, नगरसेवक सतीश सोनवणे, श्याम बडोदे, राकेश दांदे,

मुकेश शहाणे, प्रतिभा पवार, माधुरी बोलकर, छाया देवांग, वर्षा भालेराव, भाग्यश्री डोमसे, पुष्पा आव्हाड, कावेरी घुगे, वैद्यकीय अधीक्षक डॉ.बी.एन.पावरा या मान्यवरांसह विविध कंपन्यांच्या युनियनचे पदाधिकारी उपस्थित होते. भाषणाच्या प्रारंभीच ना.महाजन यांनी रुग्णालयात आयसीय कक्षाची उभारणी केल्या प्रकरणी आ. सीमा हिरेचे अभिनंदन केले.रूग्ण सेवा हिच खरी इश्वरसेवा असे मानत मी गेल्या अनेक वर्षांपासून यासाठी झटत असल्याचे सांगत राज्य आणि केंद्राच्या आरोग्या विषयक असलेल्या विविध योजनांची माहिती सांगितली.आरोग्य सेवेसाठी मी सततच तत्पर असल्याचे स्पष्ट करत मुंबईत मोफत उपचार हवे असल्यास आ.हिरेंच्या माध्यमातून कधीही माझ्याशी संपर्क साधा असे आवाहनही

यावेळी ना.गिरीष महाजन यांनी केले.आमदार हिरे सतत विकासासाठी झटत असतात. त्यांच्या भाषणात त्यांनी मागणी केलेले सर्व विकासकामे मार्गी लावणार असल्याची खात्री ना.महाजन यांनी दिली.कार्यक्रम यशस्वी करण्यासाठी मंडळ अध्यक्ष नारायण जाधव, वैभव महाले, राहुल गणारे, जितेंद्र चोरडिया, अजय बागूल, राजेश दराडे, रामहरि सभेराव, गौरव बोडके, आर.आर.पाटील, प्रकाश चकोर, संदीप देवरे, अनिल भालेराव, निलेश जोशी, बाळा निगळ या पदाधिकाऱ्यांसह रुग्णालयाचे डॉ.बी.एन.पावरा, डॉ.महेश दांडगे, डॉ.नंदकुमार राऊत, डॉ.सरोज जवादे, प्रशांत पंडित, विलास पगार आदींनी विशेष परिश्रम घेतले.

शहराच्या प्रगतीत 'क्रेडाई'चे योगदान मोलाचे

नमः नाशिक- प्रॉपर्टीचा महाकुंभ या प्रदर्शनाचे उद्घाटन

नाशिक । आगामी कुंभमेळ्याच्या पाश्र्वभूमीवर नाशिक मध्ये अनेक विकासपूर्वक कामे होणार असून यांमध्ये रिंग रोड, तसेच रस्ते, हवाई आणि रेल्वे सुविधांमध्ये भर पडणार आहे. नाशिक च्या बांधकाम व्यवसायिक यांची प्रतिमा देशभरात चांगली असून शहर विकास तसेच अनेक सामाजिक कार्यात क्रेडाई चे योगदान मोलाची असल्याचा सूर राज्याचे अन्न, नागरी पुरवठा आणि ग्राहक संरक्षण मंत्री छान भुजबळ व जलसंपदा व आपत्ती व्यवस्थापन मंत्री मंत्री गिरीश महाजन यांनी काढला. ते क्रेडाई नाशिक मेट्रो आयोजित नमः नाशिक - प्रॉपर्टीचा महाकुंभ या प्रदर्शनाचे उद्घाटनप्रसंगी बोलत होते. या प्रसंगी आ. सीमा हिरे , आ.राहुल आहरे, क्रेडाई नाशिक मेट्रो तुषार संकेलचा , एक्सपो चे समन्वयक

व्यवस्थापन मंत्री मंत्री गिरीश महाजन म्हणाले की, नाशिक अध्यात्मिक आणि धार्मिक वारसा लाभलेली शैक्षणिक आणि पर्यटन तसेच उद्योगाच्या दृष्टीने महत्वाचे शहर आहे येणाऱ्या कुंभमेळ्याच्या निमित्ताने शहराची वेगळी ओळख तयार करण्यासाठी आपण सर्वांनी एकत्रित आले पाहिजे असेही त्यांनी आवाहन केले. प्रदर्शन यशस्वी करण्यासाठी क्रेडाई नाशिक मेट्रोचे मानद सचिव तुषार संकेलचा, एक्सपो कमिटीचे प्रमुख मनोज खिर्वंसा, आयपीसी कुणाल पाटील, उपाध्यक्ष उदय घुगे, अनिल आहरे, अंजन भालोदिया, कोषाध्यक्ष श्रेणिक सुरगाणा, सहसचिव सचिन बागड, हंसराज देशमुख, मनीजिंग कमिटी सदस्य श्यामकुमार साबळे, अतंत ठाकरे, विजय चव्हाणे, सानार शाह, निशित अटल, सुशील बागड, निरंजन शाह, वृषाली हिरे, दीपाली बिरारी, सहयोगी सदस्य सतीश मोरे, सुशांत गांगुर्डे, अभिषेक महाजन, समीर सोनवणे, मनोज लाडानी, हर्षल हणमते, भूषण कोठावडे, शिवम पटेल, हिंदन भडजा, मयुरेश चौधरी, ऋषभ तोडरवाल, क्रेडाई युवा विंग समन्वयक आदित्य भार्तेकर, सह समन्वयक अजिंक्य नाहर हे विशेष सहकार्य करत आहेत.

पोल्ट्री फार्ममधील देशी दारूचा अड्डा उद्ध्वस्त

५७ लाखांचा मुद्देमाल जप्त । दारू माफियांना मोठा झटका

नाशिक । जिल्ह्यात अवैध दारूनिर्मिती करणाऱ्या रॅक्टर उत्पादन शुल्क विभागाचा धडक छाप। इगतपुरी तालुक्यातील भावली शिवारातील बंद पडलेल्या पोल्ट्री फार्ममध्ये सुरू असलेला देशी दारू तयार करण्याचा मोठा अड्डा उध्वस्त करत तब्बल ५७ लाख ७६ हजार रुपयांचा मुद्देमाल जप्त करण्यात आला. १४ ऑगस्ट रोजी राज्य उत्पादन शुल्क 'ड' विभागाचे निरीक्षक एन.एच. गोसावी यांच्या पथकाने ही कारवाई केली. छाप्यात २,२०० लिटर बनावट देशी दारू भरलेले ३८० बॉक्स, इलेक्ट्रिक मोटार,

बाँटलिंग मशीन, बॅरल्स, रिकाम्या बाटल्या, प्लास्टिक झाकण, बनावट लेबल, मोजपाप उपकरणे, दुचाकी व चारचाकी वाहन असा मोठ्या प्रमाणावर साहित्य जप्त करण्यात आले. कारवाईदरम्यान सचिन अण्णा भूसनर (रा. मोरेगाव, नांदगाव) व आकाश बाळासाहेब निंबाळकर (रा. मोहेगाव, नांदगाव) या दोघांना गजाआड करण्यात आले असून, राहुल धर्मा डगळे, दिनेश गायकवाड आणि जागा मालक इचम हे तिथे फरार आहेत. त्यांचा शोध पोलिसांकडून सुरू आहे. ही कारवाई आयुक्त डॉ.

दर्जेदार प्रवास सेवा देण्याचे ध्येय ठेवूनच 'बीयाँड पॅराडाईज' कंपनीने वाटचाल करावी : खा. वाजे

नाशिक । पर्यटनाला नवी ओळख देण्यासाठी 'बीयाँड पॅराडाईज' या कंपनीच्या माध्यमातून पर्यटकांना एक अविस्मरणीय अनुभव मिळणार आहे. जगभरातील सांस्कृतिक संस्कृती, निसर्गरम्य स्थळे आणि ऐतिहासिक ठिकाणांना भेट देण्याची संधी पर्यटकांना उपलब्ध करून देणारी नवीन कंपनी नाशिकमध्ये सुरू होत आहे. सर्वांसाठी परवडणाऱ्या दरात दर्जेदार प्रवास सेवा देणे, हे ध्येय ठेवूनच या कंपनीने वाटचाल करावी, असे आवाहन नाशिकचे खासदार राजाभाऊ वाजे यांनी व्यक्त केले.

नाशिक येथे महात्मानगर परिसरात 'बीयाँड पॅराडाईज' या टूर्स अँड ट्रॅव्हल कंपनीच्या उद्घाटन प्रसंगी ते बोलत होते. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी सिन्नर तालुका सहकारी औद्योगिक वसाहतीचे चेअरमन नामकर्ण आवारे उपस्थित होते. 'स्टाईस'चे व्हा. चेअरमन अग्रवाल, दैनिक

सिंग यांनी सांगितले की, आम्ही पर्यटकांना त्यांच्या आवडीनुसार आणि गरजेनुसार विविध टूर पॅकेज देऊ. सुरक्षित आणि आरामदायी प्रवासासाठी आम्ही सर्वतोपरी प्रयत्न करू. सर्वांच्या शुभेच्छांमुळे आणि आशीर्वादाने कंपनीचा प्रवास नक्कीच यशस्वी होईल, असा विश्वास त्यांनी व्यक्त केला. पर्यटनाच्या क्षेत्रात एक नवीन इतिहास घडवू. हर्षल उगले यांनी आभार मानले.

क्षमता आणि मर्यादांची जाणीव होते. प्रवास करताना अनेक नवीन माणसे भेटतात, ज्यामुळे मैत्रीचे आणि सामाजिक संबंधांचे जाळे विणले जाते. जगभर केलेल्या भ्रमंतीच्या आठवणी आयुष्यभर सोबत राहतात. जगभर फिरण्यासाठी अनेक पर्याय उपलब्ध आहेत. काही जण पर्यटन कंपन्यांच्या मदतीने दौरे करतात, तर काही जण स्वतःच नियोजन करून प्रवास करतात. मराठी माणूस जगभर भ्रमंती करू शकतो हे जगाला दाखवून देणारे आणि मराठी लोकांना प्रवासाची सवय लावणारी माणसं मराठीच आहे. प्रत्येकालाच फिरण्याची, भटकण्याची आवड असते. एकदा तरी परदेशवारी करावी असं स्वप्न आपण नेहमी पाहतो. काही वेळा हे स्वप्न सत्यात उतरतंही पण काही वेळा परदेशवारीचं हे स्वप्न अपूर्ण राहतं. त्यासाठी 'बीयाँड पॅराडाईज' सारख्या कंपनी सहकार्य करतात.

अलिकडेच सर्वोच्च न्यायालयाने ‘ईडी’ला गुंडासारखे वागू नका, अशी समज दिली. पूर्वीही एका प्रकरणात न्यायालयाने ईडी आणि सीबीआयला फटकारले होते. सर्वोच्च न्यायालयाने म्हटले होते की, खटला लांबवून आरोपीला अमर्यादित काळ तुरुंगात ठेवता येणार नाही. तप-ासात विलंब होण्यापासून आरोपपत्र दाखल करण्याच्या मुद्द्यावर सर्वोच्च न्यायालयाने दोन्ही तपास यंत्रणांना चांगलेच सुनावले होते. छत्तीसगडच्या बहुचर्चित दारू घोटाळ्याच्या प्रकरणात सर्वोच्च न्यायालयाने अंमलबजावणी संचालनालयाच्या (ईडी) कामकाजावर कडक टिप्पणी केली. अरविंद सिंहच्या जामीन अर्जावरील सुनावणीदरम्यान, न्यायमूर्ती अभय एस. ओका म्हणाले की ‘ईडी’ पुरेशा पुराव्याशिवायच आरोप करते, ही आजकालची एक पद्धत बनली आहे. आरोपीचा कंपनीशी थेट संबंध सिद्ध होत नसताना ४० कोटी रुपयांच्या बेकायदेशीर कमाईचा दावा कोणत्या आधारावर केला जात आहे? आम्ही अनेक प्रकरणांमध्ये पाहिले आहे की तुम्ही फक्त आरोप करता; परंतु कोणतेही पुरावे देत नाही. महिनोन्महिने तपास सुरू ठेवून पुरवणी दोषारोप-पत्रे दाखल करत जायचे आणि जामीन मिळवण्याच्या संशयितांच्या अधिकारांची पायमल्ली करायची, हे अजिबात चालणार नाही. ठरलेल्या मुदतीत तपास पूर्ण होत नसेल, तर तो पूर्ण होईपर्यंत अटकच करू नका. आरोपींना जामिनावर सोडले, तर ते साक्षीदारांवर दबाव आणतील, पुरावे नष्ट करतील असे सरकारी वकिलांनी म्हटले तेव्हा असे घडले तर जामीन रद्द करण्यासाठी न्यायालयात येण्याची सुविधा तपास यंत्रणेला उप-लब्ध आहे, असे न्यायालयाने निर्दर्शनास आण-ले. या ताज्या चर्चेनिमित्त एका जुन्या विषयाला नव्याने तोंड फुटले.

‘ईडी’ या केंद्रीय तपास यंत्रणेची कामाची पद्धत, विशेषतः ‘मनी लॉड्रिंग’ प्रकरणांमधील तपास भल्याभल्यांच्या अंगावर काटा आणणारा आहे. साधारणतः ‘ईडी’चे पथक छापा टाकते, संबंधितांना चौकशीसाठी बोलावते, तासन-तास बसवून ठेवते. काहीजण उशिरा ‘ईडी’

कार्यालयातून बाहेर पडल्याचे, तर बहुतेकांना रात्री उशिरा कधी तरी अटक करण्यात आल्याचे अनेक प्रकरणांमध्ये देशाने पाहिले आहे. ‘मनी लॉड्रिंग’ कायद्यातील काही कलमे अत्यंत जाचक आहेत. त्यामुळे जामीन मिळणे सोपे राहत नाही. त्यातच विरोधी पक्षांच्या नेत्यांनाच या ना त्या निमित्ताने या कायद्याखाली अडकवण्यात आल्याचा आणि

त्यापैकी काहीजण नंतर सत्ताधारी पक्षात गेले, की प्रकरणे थंड्या बस्त्यात टाकल्याचा आरोप सतत होत आला आहे. या पार्श्वभूमीवर, सर्वोच्च

आणि त्याच वेळी तपास पूर्ण झाला नसल्याचे सांगत संशयितांच्या जामीन अर्जाला विरोध करत रहायचा, अशा आशयाच्या या पळवाटेवर नेमके बोट ठेवून सर्वोच्च न्यायालयाने ‘ईडी’च्या चल-ाखीवर ताशेरे ओढले आहेत.

या पार्श्वभूमीवर ‘ईडी’च्या फेऱ्यात अडकलेल्या अनेक नेत्यांचा जामीनावर बाहेर येण्याचा मार्ग

याला अतिरेकी आणि अमानवी वर्तन म्हटले आहे. ‘ईडी’ने बेकायदेशीर खाणकामाशी संबंधित ‘मनी लॉड्रिंग’ प्रकरणात पवार यांना अटक केली होती; परंतु पंजाब आणि हरियाणा उच्च न्यायालयाने अटक रद्द केली. उच्च न्यायालयाच्या निर्णयाला ‘ईडी’ने सर्वोच्च न्यायालयात आव्हान दिले. सर्वोच्च न्यायालयाने ‘ईडी’चे अपील फेटाळले आणि उच्च न्यायालयाचा निर्णय कायम ठेवला. न्यायालयाने ईडीच्या काम करण्याच्या पद्धतीवर चिंता व्यक्त केली. मानवी हक्क लक्षात घेऊन चौकशी करण्याचे निर्देश न्यायालयाने दिले.

कलम २१ अंतर्गत दिलेल्या आदेशानुस-ार ‘ईडी’ भविष्यात अशा प्रकरणांमध्ये एखाद्या दिवशी इतका वेळ अनावश्यक छळ करण्याऐवजी, संयुक्त राष्ट्रांनी घालून दिलेल्या मूलभूत मानवी हक्कांनुसार आरोपींच्या निष्पक्ष चौकशीसाठी काही आवश्यक व्यवस्था स्थापित करेल, अशी अपेक्षाही न्यायालयाने व्यक्त केली आहे. सलग १५-१६ तास चौकशी हे ‘ईडी’ अधिकाऱ्यांनी केलेले अमानुष वर्तन असल्याचे सर्वोच्च न्यायालयाने म्हटले. हे प्रकरण दहशतवादी कारवायांशी संबंधित नसून बेकायदेशीर वाळू उत्खननाचा खटला आहे आणि अशा प्रकरणात लोकांशी असे वागले जाऊ नये, असे न्यायालयाने म्हटले. आमदार पवार यांची सुरुवातीची अटक तसेच अटकेचे कारण कायद्याने टिकाऊ नव्हते आणि ‘ईडी’कडे श्री. पवार यांना गुन्हेगारीतून मिळालेल्या रकमेशी संबंधित कोणत्याही प्रक्रियेत किंवा कृतीत प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्षपणे सहभागी असल्याचे सिद्ध करणारे कोणतेही पुरावे नव्हते. हरयाणा, छत्तीसगड, कर्नाटक, दिल्ली तसेच अन्य ठिकाणच्या प्रकरणांमध्ये सर्वोच्च न्यायालयाने ‘ईडी’, ‘सीबीआय’सह अन्य तपास यंत्रणांवर ओढलेले ताशेरे आणि त्याबाबत केलेल्या टिप्पण्या या मौखिक असतात. त्यात आदेश नसतो. त्यामुळे तपास यंत्रणा त्या गांभीर्याने घेत नाहीत. औपचारिक लिखित आदेशांनाच महत्त्व मिळते. न्यायालयाची मौखिक अथवा अनौपचारिक मते अथवा टिप्पणी यांना कुठल्याही प्रकारे कायदेशीर महत्त्व प्राप्त होत नाही.

गेल्या काही दिवसांमध्ये सर्वोच्च न्यायालयाने ‘ईडी’वर ताशेरे ओढले. या तपास यंत्रणांना हाताशी धरून सत्ताधारी आपले ईप्सित साध्य करण्याचा प्रयत्न करतात; परंतु या प्रकरणात तपास यंत्रणांची विश्वासाहता कमी होते. सर्वोच्च न्यायालयाने तपास यंत्रणांवर बोट ठेवताना त्यांना समज दिली; परंतु त्यातून त्या बोध घेण-ार का, पिंजऱ्यातला पोपट होण्यात धन्यता मानणार का, याची उत्तरे येणाऱ्या काळात मिळतील.

अनेक पक्ष, अभ्यासक, विश्लेषकांना न्यायालयीन निकालांवर आपले मौखिक मत मांडण्याचे अभिव्यक्तीस्वातंत्र्य आहे, त्याचप्रमाणे अभिव्यक्ती स्वातंत्र्याचे न्यायाधीशांचे अधिकार वागता येणारे नाहीत. राज्यघटनेतील परिशिष्ट तीनअंतर्गत न्यायाधीशांच्या शपथेमध्ये अभिव्यक्ती स्वातंत्र्याच्या अधिकाराचा ते त्याग करतील, असा कुठलाच उल्लेख नाही. न्यायाधीशांची मौखिक अथवा अनौपचारिक टिप्पणी, मते कायदेशीर तत्वांमध्ये ग्राह्य धरता येणारी नसल्याने नक्कीच असंवैधानिक ठरत नाहीत.

थोडक्यात, न्यायदानाच्या प्रत्यक्ष प्रक्रियेत अशी तोंडी ताकीद, इशारे, ताशेरे हे सारेच नगण्य ठरते. काही प्रकरणांमध्ये न्यायालयाने सॉलिसिटर जनरल तुषार मेहतांचे युक्तिवाद फेटाळले असले, तरी मौखिक ताशेऱ्यांचा ‘ईडी’च्या कार्यपद्धतीवर काही परिणाम झाला का, या प्रश्नाचे उत्तर नकारार्थी आहे. सर्वोच्च न्यायालय वारंवार थपडा लगावत असूनही अंमलबजावणी संचालनालया(ईडी)चा कारभार सुधारायला तयार नाही. न्यायालयाचे ताशेरे अनेकदा तोंडी असल्याने त्याचे गांभीर्य यंत्रणेच्या लक्षात येत नसावे. पिंजऱ्यातल्या पोपटापासून सुरू झालेला तपास यंत्रणांचा प्रवास आता सत्त-ाधारी पक्षाने ‘छू’ म्हटले, तर धावून जाणाऱ्या कुत्र्यापर्यंत झाला आहे. सामान्यांच्या अधिकारांचा सकोच करण्याबरोबरच त्यांच्या मनात अकारण भीती निर्माण करण्याचे काम ‘ईडी’सारख्या यंत्रणेने केले असून तपास यंत्रणांवरचा विश्वास उडत असेल, तर ती चांगली गोष्ट नाही.

तंत्रज्ञानाच्या प्रसारामुळे जगातील अज्ञातवादी लोकांच्या जीवनामध्ये फार वेगाने बदल घडताना आपण पाहतो आहोत. या सर्व प्रकारच्या तंत्रज्ञानामध्ये माहिती आणि संवादाचे तंत्रज्ञान (इन्फर्मेशन अँड कम्युनिकेशन टेक्नॉलॉजी) सर्वात आघाडीवर आहे. यामुळे पूर्वी असलेले अंतराचे बंधन आता नाहीसे झाले असून आज सर्वांना सर्व प्रकारची माहिती मिळू शकते तसेच परस्परांशी गतिशील संवादही होऊ शकतो. अशा प्रकारे सर्व जग जोडले जाऊन ‘ग्लोबल व्हिलेज’ ही संकल्पना प्रत्यक्षात उतरली आहे. आता इंटरनेटचे जाळे अनेक पटींनी पसरले आणि ग्रामीण, गरीब आणि दुर्गम भागांमध्ये राहणाऱ्या कोट्यवधी नागरिकांना त्याचा फायदा होईल. हवा, पाणी, निवारा याप्रमणेच ही एक अत्यावश्यक गरज आहे. जगभरातील लोक शिक्षण, आरोग्यसेवा, काम आणि निवास यासारख्या सामाजिक-आर्थिक मानवी हक्कांचा वापर करण्यासाठी इंटरनेटवर इतके अवलंबून आहेत की ऑनलाइन प्रवेश हा आता मूलभूत मानवी हक्क मानला पाहिजे. विकसनशील देशांमध्ये, इंटरनेटचा वापर (डिजिटल डिव्हाइड) हा एक मूलभूत फरक असू शकतो. आपल्या देशात हे शक्य आहे का, याबाबत अनेक मते असू शकतात, सरकारी साधनसामग्री आरोप्य, पाणी, पायाभूत सुविधा (रस्ते) यावर जास्त भर दिला जावा असा अनेकांचा दृष्टिकोन असू शकतो. इंटरनेट, डिजिटल कसेस या सर्व चैनीच्या गोष्टी आहेत, असे अनेकांचे मत आहे. इथेच दृष्टिकोन बदलायची गरज आहे.

सर्वोच्च न्यायालयाने एका महत्त्वपूर्ण निर्णयात म्हटले आहे की, डिजिटल प्रवेश हा कलम २१ अंतर्गत जीवन आणि स्वातंत्र्याचा अधिकार हा मूलभूत अधिकार आहे. सरकारला डिजिटल विभाजन कमी करून सर्वांना समान डिजिटल कसेस सुनिश्चित करवा ला-गेण; जेणेकरून शिक्षण, आरोग्य, शासकीय सेवा आणि आर्थिक संधींमध्ये कोणालाही मागे रह-ये लागणार नाही. सर्वोच्च न्यायालयाने नमूद केले की ग्रामीण लोकसंख्येच्या मोठ्या भागांमध्ये, ज्येष्ठ नागरिकांमध्ये, आर्थिकदृष्ट्या दुर्बलांमध्ये, भाषिक अल्पसंख्याकामध्ये आणि दिव्यांगांमध्ये डिजिटल विभाजन अस्तित्वात आहे. न्यायालयाने विशेषतः बँक आणि इतर सेवांसाठी असलेल्या ‘नो युवर

कस्टमर’ प्रक्रियेत सुधारणा करण्याचे निर्देश दिले आहेत; जेणेकरून दृष्टीबाधित आणि शारीरिकदृष्ट्या अक्षम व्यक्तींनादेखील डिजिटल सेवांचा सहज लाभ घेता येईल. यासाठी ब्रेल आणि आवाज-आधारित पर्यायांचा विचार करण्याचे न्यायालयाने

डिजिटल अॅक्सेसला मूलभूत अधिकार

सांगितले आहे. फार पूर्वीपासून माणसाच्या रोटी-कपडा-मकान या मूलभूत गरजा मानल्या गेल्या आहेत. बदलत्या काळानुसार यामध्ये भर घालून बिजली-बँडविड्थ या दोन बाबींचाही समावेश केला

पर्यंत ही गती १०० मेगाबाईटपर्यंत वाढवण्याचे उद्दिष्ट ठेवले होते. फिनलंडने हे पाऊल उचलण्यामागे हेतू हा होता की इंटरनेट आता केवळ मनोरंजनाचे साधन राहिलेले नाही, तर दैनंदिन जीवनाचा आवश्यक भाग बनले आहे. शिक्षण, सरकारी सेवा,

बँकिंग आणि इतर अनेक महत्त्वाच्या कामांसाठी इंटरनेटची गरज असते. त्यामुळे, डिजिटल विभाजन कमी करणे आणि सर्व नागरिकांना समान संधी उप-लब्ध करून देणे हे फिनलंडचे उद्दिष्ट होते. विशेषतः

ग्रामीण भागात सर्वांना इंटरनेट कसेस मिळावे यासाठी काही मुद्द्यांकडे लक्ष देणे महत्त्वाचे आहे. ‘भारतनेट’ सारख्या प्रकल्पांद्वारे गावागावांमध्े ऑप्टिकल फायबर केबल टाकली गेल्यास उच्च-गती इंटरनेट कनेक्टिव्हिटी मिळू शकेल. दुर्गम भागांमध्ये फोरजी आणि फाईव्हजी नेटवर्कसाठी मोबाइल टॉवर्स उभारण्याच्या योजनेमुळे डिजिटल भारत निधीसारख्या योजना मदत करू शकतात. फायबर किंवा टॉवर पोहोचवणे कठीण असणाऱ्या ठिकाणी उपग्रहाद्वारे इंटरनेट सेवा पुरवण्याची योजना आखायला हवी. याखेरीज गावांमध्ये सार्वजनिक ठिकाणी वाय-फाय हॉटस्पॉट योजना तयार करून लोकांना स्वस्त दरात इंटरनेट वापरता येईल. टेलिकॉम कंपन्यांना ग्रामीण भागासाठी परवडणाऱ्या डेटा योजना आणण्यासाठी प्रोत्साहित करणे यापुढील काळात महत्त्वाचे असेल. सध्या या कंपन्यांचा ग्राहक हा श्रीमंत शहरी असल्याने संतुलन साधण्यासाठी इंटरनेट सेवा पुरवणाऱ्या कंपन्यांना ग्रामीण भागात सेवा देण्यासाठी आर्थिक मदत करणे आवश्यक आहे.

काही ठिकाणी ग्रामपंचायती किंवा काही समुदाय एकत्रितपणे स्वतःचे इंटरनेट नेटवर्क तयार करू शकतात. तसेच ग्रामीण भागातील लोकांना इंटरनेट आणि डिजिटल सेवांचा वापर कसा करायचा हे शिकवण्यासाठी प्रशिक्षण कार्यक्रम आयोजित केले जाऊ शकतात. इंटरनेट आणि संबंधित सेवांची माहिती स्थानिक भाषांमध्ये उपलब्ध करणे या दृष्टीने महत्त्वाचे ठरते; जेणेकरून लोकांना ते सहज समजेल. ग्रामीण भागातील वीजेची समस्या लक्षात घेता कमी ऊर्जा वापरणाऱ्या उपकरणांचा वापर, इंटरनेट पायाभूत सुविधांसाठी सौर ऊर्जा किंवा इतर नूतनीकरणक्षम ऊर्जा स्रोतांचा वापर करणेही लक्षात घ्यायला हवे. ग्रामीण भागात टॉवर उभारण्यासाठी आणि फायबर केबल्स टाकण्यासाठी लागणाऱ्या परवानग्यांची प्रक्रिया जलद आणि सुलभ करण्यालाही महत्त्व द्यायला हवे. त्यासाठी खासगी कंपन्यांना ग्रामीण भागात इंटरनेट सुविधांमध्ये गुंतवणूक करण्यासाठी आकर्षक योजना आखण्याची आणि प्रोत्साहन देण्याची गरज आहे. डिजिटल इंडिया मोहीम ही भारत सरकारद्वारे सुरू करण्यात आलेली एक महत्त्वाकांक्षी योजना आहे. नागरिकांना इलेक्ट्रॉनिक माध्यमातून सरकारी सेवा उपलब्ध करून देणे, देशात डिजिटल पायाभूत सुविधा विकसित करणे आणि इंटरनेट कनेक्टिव्हिटी वाढवणे हा या योजनेमागील उद्देश आहे. यासोबतच, देशातील नागरिकांना डिजिटल साक्षर करणे आणि तंत्रज्ञानाचा वापर करून सक्षम करणे हेदेखील या मोहिमेचे उद्दिष्ट आहे. २०२५ पर्यंत डिजिटल इंडिया मोहिमेने अनेक महत्त्वपूर्ण नियोजनांमध्ये यश मिळवले आहे.

डिजिटल इंडिया मोहिमेचे सर्वात मोठे यश म्हणजे डिजिटल पेमेंटमध्ये झा-लेली वाढ. युनिफाइड पेमेंट्स इंटरफ ेस अर्थात युपीआयद्वारे होणारे व्यवहार डिसेंबर २०२४ मध्ये २३,२४,६९९.९१ कोटींवर पोहोचले आहेत, जे डिसेंबर २०१६ मध्ये केवळ ७७७.९३ कोटी होते. आता , सिंगापूर, भूतान, नेपाळ, श्रीलंका, फ्रान्स आणि मॉरिशससारख्या सात देशांमध्ये युपीआय लाईव्ह व्यवहार सुलभ करत आहे. मार्च २०२३ पर्यंत १३६.६५ कोटींहून अधिक आधार कार्ड जारी करण्यात आली आहेत. जानेवारी २०२५ मध्ये आधार फेस ऑथेंटिकेशनने शंभर कोटींचा टप्पा ओलांडला. १ फेब्रुवारी २०२५ पर्यंत डिजिलॉकर वापरकर्त्यांची संख्या ४६.५२ कोटींवर पोहोचली आहे. जानेवारी २०२५ पर्यंत २.१४ लाख ग्रामपंचायती इंटरनेटद्वारे जोडल्या गेल्या असून ६.९२ लाख किलोमीटर ऑप्टिकल फायबर केबल टाकण्यात आली आहे. दरम्यान,

‘डिजिटल इंडिया’ मोहिमेने पायाभूत सुविधांच्या विकासावर, डिजिटल पेमेंटला प्रोत्साहनावर, सरकारी सेवा ऑनलाइन उपलब्ध करण्यावर आणि नागरिकांचे डिजिटल सक्षमीकरण करण्यावर लक्ष केंद्रित केले आहे. यामुळे शहरी आणि ग्रामीण भागातील डिजिटल दरी कमी होण्यास मदत झाली असून नागरिकांच्या जीवनात सुधारणा झाली आहे. कसा घडतोय हा बदल? त्यासाठी सरकारी उपक्रम कोणती भूमिका बजावत आहेत?

ग्रामपंचायतींमध्ये १.०४ लाख वाय-फाय हॉटस्पॉट स्थापित करण्यात आले आहेत. ‘जेम’ अर्थात गव्हर्नमेंट ई-मार्केटप्लेसची वाढ: जानेवारी २०२५ पर्यंत ‘जेम’ने चालू आर्थिक वर्षातल्या दहा महिन्यांमध्ये ४.०९ लाख कोटींचे सकल व्यापारी मूल्य गाठले आहे, जे मागील वर्षाच्या याच कालावधीच्या तुल-नेत जवळपास ५० टक्क्यांनी अधिक आहे. याशिवाय ‘उमंग’ पने ७.१ कोटींहून अधिक वापरकर्त्यांना ३२ राज्यांमधील २०७७ सरकारी सेवांशी जोडले असून २३ भाषांमध्ये समर्थन पुरवले आहे. ‘दिक्षा’ हे जगातील सर्वात मोठे शिक्षण तंत्रज्ञान प्लॅटफॉर्म ठरले आहे. त्यावर ५.१६ अब्जांहून अधिक शिक्षण सत्रे नोंदली गेली आहेत. शिवाय ‘आयुष्मान भारत डिजिटल मिशन’ अंतर्गत ६.७ कोटी आरोग्य खाते क्रमांक जारी करण्यात आले आहेत. डिजिटल इंडियाने पायाभूत सुविधांच्या विकासावर, डिजिटल पेमेंटला प्रोत्साहन देण्यावर, सरकारी सेवा ऑनलाइन उपलब्ध करण्यावर आणि नागरिकांचे डिजिटल सक्षमीकरण करण्यावर लक्ष केंद्रित केले आहे. यामुळे शहरी आणि ग्रामीण भागातील डिजिटल दरी कमी होण्यास मदत झाली असून नागरिकांच्या जीवनात सुधारणा झाली आहे.

deepak@deepakshikarpur.com (लेखक उद्योजक व संगणक साक्षरता प्रस-रक आहेत.)

जनादेश चोरी ही मतांची चोरी नाही का?

सोमवार (दि. १२) हा दिवस 'दिल्ली ते मुंबई' च्या राजकारणात देशभर चर्चेचा विषय ठरला. अर्थात, जनकल्याणाच्या एखाद्या चांगल्या गोष्टीसाठी नव्हे तर, संधीसाधू आणि स्वस्ववार्थी कारभा-यांनी घातलेल्या 'धुडगुसा'मुळे. दिल्लीत राहुलबाबाच्या नेतृत्वात (?) 'मतचोरी'विरुद्ध निवडणूक आयोगाच्या विरोधात 'इंडिया' आघाडीचा मोर्चा निघाला. तर, राज्यात विविध शहरांत 'मविआ'च्यावतीने सत्ताधारी पक्षांतील कलंकित मंत्र्यांनी राजिनामे द्यावेत, या मागणीसाठी उध्दव ठाकरे यांच्या नेतृत्वात 'जनआक्रोश' आंदोलन पार पडले. २ दिवसांपूर्वी उध्दव ठाकरे यांचा राहुल गांधी यांनी दिल्लीत केलेला अपमान (नंतर त्यांच्या नोकरांने त्यावर थातूरमातूर स्पष्टीकरण दिले, हा भाग अलहिदा) त्यांच्या चांगलाच जिह्वा लागल्याने, अजून 'इज्जतीचे खोबरे' होऊ नये, म्हणून त्यांनी मुंबईत 'जनआक्रोश' आंदोलन करण्यात धन्यता मानली असावी. यासंगी त्यांनी आंदोलकांना जे संबोधन केले, त्यावरून त्यांचे हे 'जनआक्रोश' नव्हे तर, 'मनआक्रोश' आंदोलन होते, असे म्हटल्यास चुकीचे ठरणार नाही. कारण, त्यांनी, नित्यनियमाप्रमाणे आपल्या मनातील फडणवीस आणि भाजपविषयीची मळमळ ओकली. ते म्हणाले की, 'आज महाराष्ट्र जागा झाला आहे'. पण, ते हे विसरले की, जेव्हा त्यांनी स्वतःच्या आणि राजपुत्राच्या स्वार्थासाठी जनादेशाच्या मतांवर 'महाद्रोडा' टाकला, तेव्हाच महाराष्ट्र आणि महाराष्ट्रातील प्रत्येक मराठी माणूस जागा झाला होता. म्हणूनच त्याने त्यांना विधानसभा निवडणुकीत 'धोबीपछाड' देत कायमचे घरी बसवले. आश्चर्याची गोष्ट म्हणजे, स्वतः जनादेशाच्या मतांवर द्रोडा टाकणारा स्वार्थी मामु (माजी मुख्यमंत्री) कोणत्या तोंडाने सत्ताधारी पक्षांतील मंत्र्यांचे राजिनामे मागतो? हेच समजत नाही. तो अधिकार आणि तेवढी नैतिकता

आपल्यात, आपल्या राजपुत्रात आणि महिलांना अश्लील शिविगाळ करणा-या आपल्या 'थापाड्या' नोकरात आहे का? हे एकदा आरशात बघून, आपण मुख्यमंत्री कसे झालो? याचे आत्मपरीक्षण केले असते तर बरे झाले असते. स्वतःच्या बापाच्या स्वाभिमान आणि विचारांना तिलांजली देऊन मुख्यमंत्रिपद बळकावले. मुख्यमंत्री हा संपूर्ण मंत्रिमंडळाचा सेनापती असतो. पण, याच सेनापतीने कायदा आणि अधिकारांचा गैरवापर करत, गुन्हेगार आणि निलंबित आपला 'पाळलेला कुत्रा' सचिन वाझे याला पदोन्नतीवर पोलिस सेवेत घेतले. नंतर त्याचा मध्यस्थीने गृहमंत्र्यांना दरमहा १०० कोटी खंडणी गोळा करण्याचे फर्मान सोडले. अंबाणींच्या घराबाहेर स्फोटके असलेली कार ठेवली. या प्रकरणात निष्पाप मनसुख हिरेन या व्यापा-याचा बळी घेतला. सचिन वाझेच्या गुन्हाबाबत पत्रकारांनी प्रश्न विचारल्यानंतर, 'वाझे काय लादेन आहे का'? असे निलंज्जपणाचे समर्थन करताना तुमची नैतिकता कोठे गेली होती? कोरोनासारख्या भीषण संकटात तुमचे बगलबच्चे 'कफन घोटाळा', 'खिचडी घोटाळा' याद्वारे मराठी माणसाच्या 'प्रेतावरच्या टाळूवरचे लोणी' खात होते, तेव्हा डोळे झाडून हा तमाशा का बघत होते? दिशा सालिनयन प्रकरणात संशयित म्हणून आपल्या राजपुत्राचे नाव आले असता, सीबीआयला महाराष्ट्रात येण्यास बंदी का घातली? परराज्यातील पोलिस तपास करण्यासाठी आले असता, त्यांना निष्कारण कारंटाईन का केले? एकनाथ शिंदेसारखे खरे नेते रस्त्यावर उतरून काम करत होते. पण, आपण गोघडीत घुसून मातोश्रीत लोळत पडला होता. पंतप्रधानांना डरपोक म्हणणारा तुमचा 'अतिशहाण' नोकर याचे उत्तर देईल का? तुमच्या मंत्रिमंडळातील नवाब मलिक हा मंत्री देशद्रोही दारुदशी असलेल्या लागेबांध्याच्या आरोपातून तुरुंगात गेला.

बारामतीच्या काकाने पत्रकार परिषद घेऊन मलिक राजीनामा देणार नाही, असे ठणकावून सांगितले. हा तुम्हालाच एकप्रकारे इशारा होता. मंत्रिमंडळात कोणाला ध्यायचे; आणि कोणाला काढायचे? हा मुख्यमंत्र्याचा अधिकार असतो. त्यावेळेस तुम्ही 'मिठाच्या गुळण्या' का धरून बसलात? हाच का तुमचा मर्दपणा? तुमचा घरगडी मोदी आणि त्यांच्या सरकारला 'पनोती' म्हणतो. मग, तुम्ही मुख्यमंत्री होताच, कोरोनाचे महाभयंकर संकट आले. हा तुमच्या 'पांढ-या' पायाचा पायगुण समजायचा का? गृहमंत्री चक्र खंडणीच्या आरोपात काही दिवस फरार होतो. नंतर त्याला अटक होते. या घटनेने महाराष्ट्राच्या इज्जतीचे धिंडवडे देशाच्या वेशीवर टांगले गेले. तेव्हा मुख्यमंत्री म्हणून तुम्ही नैतिकता दाखवून का नाही दिला राजीनामा? आताच्या सरकारच्या नावाने 'भ्रष्टाचारा'चे गळे काढता? मग, 'पत्राचाळ', 'कफन', 'मिठी नदी गाळ', 'खिचडी', 'खंडणी वसुली' हे 'भ्रष्टाचार' नव्हे तर, 'शिष्टाचार' होते, असे आपणास म्हणायचे आहे का? गोर-गरिबांची खिचडी खात, त्यांच्या पोटावर तर मारलेच, पण, तेवढ्यानेही पोट भरले नाही म्हणून, 'मिठी' नदीचा 'गाळ' ही खाळा? कोठे फेडाल हे पापे? मुख्यमंत्री फडणवीस यांनी कलंकित मंत्र्यांना समज दिली, असा आरोप करताना किमान आपल्याला तेवढा तरी मुख्यमंत्री म्हणून अधिकार होता का? तोंडातून 'ब्र' शब्द जरी काढायचा, तरी काकाची परवानगी घ्यावी लागायची. 'दगडाला शेंदूर फासल्या' गत' नामधारी मुख्यमंत्री म्हणून आपणास त्या खुर्चीवर बसविले होते, किमान याचे तरी भाग ठेवले असते तर, आपले हसू झाले नसते. कारण, आंदोलनात 'महाविकास आघाडी सरकारचे कारायेचे काय? खाली डोके वर पाव' अशा घोषणा देत, तुमचे बगलबच्चे तुमचीच खिळी उडवत होते. यावर कळस म्हणजे, तुम्हीही म्हणालात की, 'सरकारला डोकेच नाही, तेथे खोके

आहे'. म्हणजेच, एकप्रकारे तुम्ही तुम्हाला आणि तुमच्या सरकारला डोकेनव्हते, हे किमान आता तरी कबूल केले. तसेच, एका भाषणात तुम्ही स्वतःचा उल्लेख 'मुख्य मुख्यमंत्री' असा केला होता, यावरही शिकामोर्तब करून टाकले. आंदोलनाच्या आदल्या दिवशी, नेहमीप्रमाणे सकाळी सकाळी 'स्टॅंडअप' कॉमेडी करताना तुमच्या घरगड्याने 'तुमच्या जखमेवर मिठ चोळत' एक भविष्यवाणी केली. 'फडणवीस हे आयोगाचे लाभार्थी आहेत, चोर आहेत. ५० जागा निवडणूक आयोगाच्या मदतीने चोरल्यामुळे देवेंद्र फडणवीस पंतप्रधान झाले, असे वक्तव्य त्यांनी केले (अर्थात, पुढे फडणवीस पंतप्रधान होतील, हे यांना चांगलेच ठाऊक आहे. कळत नकळत पोटातील गोष्ट ओठांवर आली) आज 'लोकशाही' नावाची गोष्टच शिल्पक राहिली नाही, असे तुम्ही विरोधक बोंबलता. तुमचे सरकार असताना राणा दाम्पत्यांवर 'देशद्रोहा'चा खटला दाखल करून तुरुंगात डांबले. केतकी चितले हिने एक पोस्ट फॉरवर्ड केली तर तिला अटक करून हीस वागणूक दिली गेली. निखिल बामरे या तरुणाचाही असाच छळ केला. अर्णव गोस्वामी याला घरातून फरफटत आणत तुरुंगात डांबले. केंद्रीय मंत्री असूनही नारायण राणेना जेवल्या ताटावरून उठवून अटक केली. कंण्णा राणावतचे ऑफिस तोडले (नंतर न्यायालयाने आपल्याला फटकाले हा भाग वेगळा). या सर्वांचा तितका गंभीर गुन्हा होता का? अनंत करमुसेला अमानुष मारहाण करणा-या मंत्र्याचा राजीनामा तर दूरच (काकाचा बगलबच्चा होता ना) पण साधी कारवाई तरी करण्याची हिंमत आपण त्यावेळी मुख्यमंत्री या नात्याने दाखविली का? परमवीरसिंगांनी अनिल देशमुखांच्या 'कारनाम्या'चे पत्र पाठवले होते. काकाचा माणूस म्हणून त्या पत्रालाही 'वाटाण्याच्या अक्षदा' दाखविल्यात का? शर्मा नावाच्या वृद्ध नौदल

अधिका-याला घरात घुसून तुमच्या बगलबच्च्यांनी गंभीर मारहाण केली. त्यांच्यावर कारवाई करण्याऐवजी मातोश्रीवर बोलावून त्यांचा सत्कार केला. वस्तुतः 'भिऊ नका मी तुमच्या पाठीशी आहे' अशी शाबासकीची थापही दिली. सुशांतसिंग आणि दिशा सालिनयन प्रकरणातील पुरावे वाझेकरवी नष्ट केले. प्रविण चव्हाण या सरकारी वकिलाला हाताशी धरून, फडणवीस आणि गिरिधर महाजनंना खोटेद्या गुन्हात अडकवून तुरुंगात डांबण्याचे 'पडयंत्र' रचले. तुमचा थापाड्या रोज उठून 'नाकाने कांदे सोलत' लोकशाहीबद्दल गळे काढतो. त्याने सांगावे की, तुमचे सरकार असताना ही कोणत्या प्रकारची 'आदर्श' लोकशाही होती? 'जैसी करणी वैसी भरणी' असा निसर्गनियम आहे. त्यातून कोणीच सुटत नाही. आपले दुर्दैव की, आपणास याची प्रचिती फक्त अडीच वर्षात आली. सत्ता, पक्ष, चिन्ह, आमदार, खासदार, पदाधिकारी, कार्यकर्ते सगळेच गमविले. 'तेलही गेले, तूपही गेले हाती धुपाटणे आले', अशी आपली अत्यंत दयनीय आणि केविलवाणी अवस्था झाली. स्वतःच्या आणि पक्षाच्या अस्तित्वाचा प्रश्न उभा राहिल्याने एका साध्या पतपेढीच्या निवडणुकीसाठी 'संपलेल्या पक्षाशी' युती करावी लागते, यापेक्षा दुसरे दुर्दैव काय असावे? एकिकडे राजकीय नव्हे तर, संविधान वाचविण्यासाठी आंदोलन असल्याचे सांगायचे; आणि दुसरीकडे आयोग हा भाजपचा हस्तक आहे. आमचा त्यावर अजिबात विश्वास नाही, असे म्हणत, 'तुतोड्या गांऊळ' अशी अश्लील उपमा देत, घटनात्मक संस्थेचा अनादर करायचा. जेथे भाजपचा पराभव होईल, तेथे ईव्हीएम मशिन चांगले असते. आयोगही हस्तक नसतो. उपराष्ट्रपती जगदीप धनकड कोठे आहेत? असा काळजीयुक्त प्रश्न तुम्ही सरकारला विचारला. परंतु, जेव्हा तृणमुलचा

खासदार त्यांचा अगदी वाईट पध्दतीने अपमान करत होता. तुमचे सध्याचे बापजादे त्यांचा व्हिडिओ काढत होते. तेव्हा तुमचे आणि तुमच्या नोकराचे 'मगरीचे अश्रू' आणि 'पुतणा मावशी'चे प्रेम कोठे गेले होते? जनादेशाच्या मतांवर दिवसाढवळ्या महाद्रोडा टाकल्या नंतर, मतदारांनी जी चपराक मारली, त्यातून विरोधक आजही सावरूच शकत नाहीत. विधानसभा तर गेलीच. पण, आता मुंबईसर इतर महानगरपालिका आणि स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या निवडणुकाही जिकणे अवघड झाले आहे. आज 'नाचता येईना, अंगण वाकडे' अशी काही अवघड अवस्था झाल्यामुळेच, यांना आयोगाकडून कोणतेही उत्तर नको. फक्त निरर्थक कांगावा करत, जनतेत सन्न निर्माण करण्यासाठी आणि सहानुभूती मिळवण्यासाठी केलेली ही एक 'हास्यास्पद नोंटकी' आहे, असे म्हटल्यास वावगे ठरू नये. आजच्या कलंकित मंत्र्यांचे राजिनामे मागण्याइतके तुम्हा काही 'धुतल्या तांदळासारखे स्वच्छ' अजिबातच नाही. उद्या तुमचे सरकार आले (तशी शक्यता कमीच आहे) तर अशीच नोंटकी बघायला मिळेल. कारण राजकारणात 'सब घोडे बारा टक्के' असे उगाचच म्हणत नाहीत. कारण, भ्रष्टाचार, खंडण्या, घोटाळे हे बहुतेक नेत्यांच्या 'पाचवीलाच पुजलेले' आहे, असे.

बिहारमध्ये बनावट मतदार याद्यांद्वारे निवडणूक आयोगावर केलेला 'मतचोरी'चा आरोप जेव्हा सिद्ध व्हायचा तेव्हा होईल. पण, 'चोराच्या उलट्या बोबा' मारणा-या 'द्रोडेखोरांनी जनादेशावर दिवसाढवळ्या 'महाद्रोडा' टाकून 'मतचोरी' केली, हे मात्र 'सूर्यप्रकाशाइतके स्वच्छ' स्पष्ट झाले आहे, हे मात्र नक्की.

प्रदीप व्ही. खोलमकर,
नाशिक
मोबाईल क्र. ८७६७५९२९८०

इंग्रजांच्या भूमित इंग्रज अधिकारी कर्जन वायलीची हत्या करणारे महान क्रांतिकारक मदनलाल धिंग्रा

मदनलाल धिंग्रा यांचा जन्म १८८३ ला अमृतसर येथे उच्च मध्यमवर्गीय कुटुंबात झाला. त्यांचे वडील एक ख्यातमान डॉक्टर होते आणि बंधू बॅरिस्टर होते. मदनलालांचे शिक्षण अमृतसरला झाले. ते पंजाब विद्यापीठातून बी. ए. झाले व १९०६ मध्ये उच्च शिक्षणासाठी इंग्लंडला गेले. तत्पूर्वी विद्यार्थीदशेतच त्यांचा रसायन शास्त्रात इंग्लंडमध्ये त्यांनी स्थापन अभियांत्रिकीचा अभ्यास केला. तेथील वास्तव्यात त्यांचा स्वातंत्र्यवीर सावरकर, श्यामजी कृष्णवर्मा, हरदयाळ शर्मा वगैरे क्रांतिकारकांची स्नेह जमला व तेथूनच त्यांच्या हृदयात क्रांतीची मशाल धक्क्याला लागली. इंग्लंडमध्ये शिकत असताना त्यांनी सर विल्यम कर्जन वायली या ब्रिटिश अधिकाऱ्याची हत्या केली. या घटनेचा २० व्या शतकातील भारतीय स्वातंत्र्य चळवळीतील पहिल्या क्रांतीकारी घटनांपैकी एक म्हणून उल्लेख केला जातो. मदनलाल धिंग्रा होमरूल लीग व सावरकरांच्या अग्निव भरत या संस्थांचे सभासद झाले. त्यांच्या भावनाप्रधान मनावर खुदिराम बोस व कन्हैयालाल या क्रांतीवीरांच्या बलिदानाचा फार मोठा परिणाम झाला होता. त्यांनी सशस्त्र क्रांतिवीरस साजेसे शिक्षण घेतले. पुढे त्यांनी भारताच्या मंत्र्यांचा स्वीय सहाय्यक कर्नल विल्यम कर्जन वायली यांच्या खुनाचा कट रचला. त्यांचा पहिला बेत फसला. पुढे १ जुलै १९०९ रोजी इंपीरियल इन्स्टिट्यूटच्या जहांगीर हाऊसमध्ये इंडियन

नॅशनल असोसिएशनच्या सभेच्या वेळी त्यांनी कर्जन वायली यावर गोळ्या झाडल्या व त्यांची हत्या केली. कारण बंगालची फाळणी करण्यात कर्जन वायलीचा हात होता व भारतात ब्रिटिश सरकार व्दारे भारतीयांची अमानवी हत्या त्यांना पहावली नाही व अमानवी हत्यांचा बदला घेण्याच्या उद्देशाने इंग्लंडमध्ये म्हणजे त्यांच्या घरात घुसून कर्जन वायलीची हत्या केली व एक देशभक्त पूर्ण कृत्याच्या स्वरूपात विल्यस कर्जन वायली या ब्रिटिश अधिकाऱ्याला यमलोक पोहचविले व विदेशात जाऊन ब्रिटिश अधिकाऱ्याची हत्या करणारा २० व्या शतकातील पहिला स्वतंत्र चळवळीतील क्रांतिकारक म्हणून मदनलाल धिंग्रा यांचे नाव मोठ्या स्वाभिमानाने घेतले जाते. या खुनावद्दल मदनलाल धिंग्रा यांना बध्दया म्हित्याभरात फाशीची शिक्षा ठोठावण्यात आली व १७ ऑगस्ट १९०९ ला इंग्लंडच्या पेनटोनहिल

शिकवण सध्या हिंदुस्थानात देण्यायोग्य आहे. ही शिकवण देण्याचा एकच मार्ग म्हणजे स्वतःचे बलिदान करून मोकळे होणे होय. १७ ऑगस्ट १९०९ हा दिवस कुणीही सच्चा देशभक्त कधीही विसरणार नाही. कारण याच दिवशी सर विल्यम हट कर्जन वायली या इंग्रज अधिकाऱ्याचा वध करणारे हुतात्मा मदनलाल दित्मल धिंग्रा हस्त हस्त फासावर चढले. आजच्या राजकीय पुढाऱ्यांनी थोर क्रांतीकारकाकांच्या पावलावर पाऊल ठेवून देशहित काही करण्याची गरज आहे. देशात वाढता भ्रष्टाचार यावर अकुश अती आवश्यक आहे.

तुरुंगात फाशीची शिक्षा देण्यात आली व क्रांतिकारक मदनलाल धिंग्रा भारत माता की जयच्या उद्घोषात हस्त हस्त फासावर गेले. अशा महान क्रांतिकारक मदनलाल धिंग्रा यांना कोटी कोटी प्रणाम. फाशीवर जाण्यापूर्वीच्या शेवटच्या वक्तव्यात मदनलाल धिंग्रा म्हणले आहे आत्म बलिदान कसे करावे ही एकच शिकवण सध्या हिंदुस्थानात देण्यायोग्य आहे. ही शिकवण देण्याचा एकच मार्ग म्हणजे स्वतःचे बलिदान करून मोकळे होणे होय. १७ ऑगस्ट १९०९ हा दिवस कुणीही सच्चा देशभक्त कधीही विसरणार नाही. कारण याच दिवशी सर विल्यम हट कर्जन वायली या इंग्रज अधिकाऱ्याचा वध करणारे हुतात्मा मदनलाल दित्मल धिंग्रा हस्त हस्त फासावर चढले. आजच्या राजकीय पुढाऱ्यांनी थोर क्रांतीकारकाकांच्या पावलावर पाऊल ठेवून देशहित काही करण्याची गरज आहे. देशात वाढता भ्रष्टाचार यावर अकुश अती आवश्यक आहे.

कारण आज वाढता भ्रष्टाचार व राजकीय पुढाऱ्यांजवळ असलेली वाममार्गाने कमविलेली अमाप चल-अचल करोडोंची संपत्ती यामुळे देशात महागाई, बेरोजगारी, भुक्कमी, कुपोषण, शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या इत्यादी मोठ्या प्रमाणात समस्या निर्माण झाल्याचे दिसून येते. क्रांतिकारकांनी देश स्वतंत्र करण्यासाठी आपले बलिदान दिले. परंतु आज आपण स्वतंत्र भारतात वावरतो आहे. त्यामुळे क्रांतिकारकांच्या बलिदानाला कुठेही तडा जाणार नाही याची काळजी आजच्या राजकीय पुढाऱ्यांनी घेऊन देशहिताचे कार्य केले पाहिजे व देशाला सुजलाम सुफलाम बनविण्यासाठी प्रयत्न केला पाहिजे. इंग्रजांनी देशाला लुटले त्यापेक्षा हजार पटीने आजचा भ्रष्ट राजकीय पुढारी देशाला पोखरत आहे व देशाला खिळ-खिळा करीत आहे यावर सरकारने लक्ष देण्याची गरज आहे. त्याचप्रमाणे क्रांतिकारकांची जोत नेहमी प्रज्वलित राहावी व आपल्या हृदयात त्यांच्या आठवणी निरंतर जीवीत राहाव्यात यासाठी आजच्या दिवशी सरकार, प्रशासकीय विभाग, स्थानिक प्रशासन, सामाजिक संस्था व शाळा-महाविद्यालये यांनी वृक्षलागवडीला प्राधान्य दिले पाहिजे. कारण या दिवशी लावलेल्या प्रत्येक झाडाच्या पानात, फुलात, फळात व जळामुळात आपल्याला संपूर्ण क्रांतिकारकांचे अवशर दर्शन होईल. शहीद मदनलाल धिंग्रा ह्यांना कोटी-कोटी प्रणाम, जय हिंद!

गोपाळकाला म्हटले की, उंचच्या उंच हंड्या आणि त्या फोडण्यासाठी जिवाचे रान करणारे तरुण डोळ्यांसमोर येतात; मात्र गोपाळकाला या सणाला आध्यात्मिक आणि पौराणिक पार्श्वभूमी असून ते शास्त्र लक्षात घेऊन साजरा केल्याने जिवाला त्याची अनुभूती घेता येते. गोपाळकाल्याचे आध्यात्मिक महत्त्व आणि त्याचे लाभ यांविषयीची माहिती या लेखातून जाणून घेऊया. १. गोपाळकालाचा अर्थ अ. श्रीकृष्णाने ब्रजमंडळात गायी चारताना स्वतः की आणि सवांड्यांच्या शिंदेया एकत्र करून खाद्यपदार्थांचा काला केला आणि सर्वांसह ग्रहण केला. या कथेला अनुसरून पुढे गोकुळाष्टमीच्या दुसऱ्या दिवशी काला करण्याची आणि दहीहंडी फोडण्याची प्रथा पडली. आ. गोपाळकाला म्हणजे पांढऱ्या रंगाच्या पाच रसात्मक स्वादांचा अधिकाधिक प्रमाणात निर्गुण चैतन्याशी संबंध दर्शवणारा आणि पूर्णावतारी कृष्णकार्याचे दर्शक असलेला समूच्चय. काला हा शब्द एकसंध आणि वेगळ्यात सातत्य असणाऱ्या क्रियेशी संबंधित आहे. काला म्हणजे त्या काळाला, त्या स्थळाला, त्या त्या स्तरावर आवश्यक असे वैशिष्टपूर्ण कार्य दर्शवणारा घटनांचे एकत्रिकरण. पूर्णावतारी कार्य हे स्थळ, काळ आणि स्तर या तीनही घटकांवर आदर्शवत असेच असते. या कार्यप्रक्रियेत विविधांगी जीवनाचे पैलू आध्यात्मिकता या ईश्वरी नियोजनाद्वारे मानवजातीसमोर लीलाय उलगडून दाखवले जातात. गोपाळकाला हा श्रीकृष्णाच्या विविधांगी पूर्णावतारी कार्याचे प्रतिनिधित्व करतो.

गोपाळकाला

२. काल्यातील प्रमुख घटक पोहे, दही, दूध, ताक आणि लोणी हे काल्यातील प्रमुख घटक त्या त्या स्तरावरील भक्तीचे निदर्शक आहेत. अ. पोहे: वस्तुनिष्ठ गोपभक्तीचे प्रतीक (काहीही झाले, तरी श्रीकृष्णाला धरून ठेवणारे सवंगडी) आ. दही : वास्तव्यभावातून प्रसंगी शिक्षा करणाऱ्या मातृभक्तीचे प्रतीक इ. दूध : गोपींच्या सहज सगुण मधुरा भक्तीचे प्रतीक ई. ताक : गोपींच्या विरोध भक्तीचे प्रतीक उ. लोणी : सर्वांच्या श्रीकृष्णावरील अवीट प्रेमाच्या निर्गुण भक्तीचे प्रतीक या दिवशी ब्रह्मांडात कृष्णतत्त्वाच्या आपतत्वात्मक प्रवाही गतिमान लहरींचे आगमन होते. काल्यातील पदार्थ या लहरी ग्रहण करण्यात अग्रेसर असतात. ३. गोपाळकाला, गोपाळकाल्याची दिव्य चव आणि दहीहंडी फोडणे यांचा भावाव आ. गोपाळकाला दृश्य स्वरूपात गोपाळकाला म्हणजे कीर्तनानंतर किंवा गोकुळाष्टमीनिमित्त दहीहंडी फोडून ग्रहण करतो, तो प्रसाद. आ. गोपाळकाल्याची दिव्य चव वरील सर्व पदार्थ एकत्र आणि एकजीव करून ग्रहण केल्यावर त्याची चव अवर्णनीय असते. त्याची चव अतिशय दिव्य असते. इ. दहीहंडी फोडणे दहीहंडी हे जिवाचे प्रतीक आहे. दहीहंडी फोडणे, हे जिवाने देहबुद्धी सोडून आत्मबुद्धीत स्थिर होणे, या अर्थाने आहे आणि दिव्य चव हे आनंदाचे प्रतीक आहे. : संदर्भ : सनातन-निर्मित ग्रंथ सण, धार्मिक उत्सव आणि व्रते संकलन : सी. अंजली पाध्ये सनातन संस्था, नागपूर संस्क. ९९७५५३६९०६

राष्ट्रीय सणानंतरही राष्ट्रध्वजाचा सन्मान राखा

७९ वा स्वातंत्र्यदिवस संपूर्ण भारतामध्ये अतिशय आनंदाने व प्रसन्नतेचे साजरा करण्यात आला. देशभक्तीपर, गौरवशाली गाजणारी गाणी पासून ते दिल्ली पर्यंत वातावरण दुमदुमले. शाळकरी मुले, महाविद्यालयीन तरुण तरुणी, शासकीय कर्मचारी व इतर नागरिक सकाळी लवकर उठून ध्वजारोहणासाठी तयारी करून हजर झाले. स्वतः-रस्त्यावर आपल्या देशाच्या राष्ट्र ध्वजाचे प्रतीक असलेले खिशाला लावण्यासाठी बिळे, तीन रंगांचे फुगे त्याचबरोबर नायलॉन, प्लास्टिक व कागदी झेंडे यांचे दुकाने थाटलेले दिसत होते. हर घर तिरंगा या अभियाना अंतर्गत संपूर्ण भारतात घोरोघी झेंडे लावले. प्रश्न ध्वनीमध्ये सेल्वी कैद केल्या. शाळकरी मुले, कर्मचारी राष्ट्रध्वजाचे प्रतीक असलेले बिळे खिशाला लावून अभिमानाने मिरवत होते. काही दुचाकी व इतर वाहनांवर झेंडे लावलेले दिसून येत होते. त्याचप्रमाणे काही दुकानांना तिरंगी फुगे लावून सजवलेले दिसून येत होते. देशप्रेमाने प्रेरित होऊन समस्त भारतीय नागरिक ज्याच्या त्याच्या परीने देशाला व सैनिकांना मानवंदना देत होते काही चित्रकार, वाडू, कलाकार, निसर्गप्रेमी त्यांच्या कलेतून राष्ट्रध्वजाला सलामी देत असा पायली कला सादर करत होते. ऑपरेशन सिंदूर चे प्रतिकात्मक पोस्टरस लावून शूर सैनिकांना मानवंदना देत होते. अर्थात प्रत्येक भारतीय नागरिक देशाच्या स्वातंत्र्य दिनानिमित्त देशाप्रती आदर, प्रेम व्यक्त करत होता. हे मनमोहक दृश्य बघून मन दिवसभर अगदी प्रसन्न झाले.

देशाची राजधानी दिल्ली येथे भारताचे राष्ट्रपती, पंतप्रधान सहित तिन्ही दलांचे प्रमुख उपस्थित होते. त्याच प्रमाणे ऑपरेशन सिंदूर या शस्त्री करणारे सर्व सैनिक मोठ्या उत्साहाने आपला राष्ट्रीय सण साजरा करण्यासाठी उपस्थित होते. त्याचप्रमाणे संपूर्ण भारतातील कलाकार आपल्या कलेच्या माध्यमातून भारतीय ध्वजाला सलामी देत होते. स्वतंत्र भारताचे नागरिक म्हणून खरोखरच हा नवमराध्य सोहळा बघून अतिशय अभिमानास्पद असे चित्र दिसून येते. सध्याच्या काळात समाज प्रसाराच्या माध्यमातून नागरिक

एकमेकांना स्वातंत्र्य दिनाच्या शुभेच्छा देत होते. टीव्ही चॅनलवर स्वातंत्र्यदिनानिमित्त दिवसभर वेगवेगळ्या स्वरूपाचे देशभक्तीचे प्रदर्शन चालू होते. दरवर्षी सायंकाळी नेहमीप्रमाणे शाळा, महाविद्यालये शासकीय निमशासकीय कार्यालये व सहकारी संस्था आपल्या राष्ट्रध्वजाला सन्मानाने खाली उतरवतात व सन्मानाने जतन ठेवतात. स्वातंत्र्य दिनानिमित्ताने संपूर्ण भारतभर देशाच्या तिरंगा ध्वजाचा सन्मान राखला गेला. हल्ली भारतीय ध्वजाचे प्रतिक म्हणून तिरंगा अर्थात वास्तू साहित्य जसे की, प्लॅस्टिक, कागदी ध्वज, पितळी बिळे, तीन रंगांचे फुगे वापरून आपला राष्ट्रीय सण अगदी उत्साहात सर्वजण साजरा केल्या जात आहे. ही अतिशय आनंदाची बाब आहे मात्र, आपल्या दुचाकी, चारचाकी अथवा इतर वाहनां वर जे प्लास्टिकचे ध्वज लावलेल्या असतात त्याचा अवमान होणार नाही याची काळजी घ्यायला हवी. काही तांत्रिक कारणांमुळे राष्ट्रध्वज तुटतो, मुलांच्या हातातून उडून पडतो, खिशाचा राष्ट्रध्वजाचा बिळा खाली पडतो त्याचप्रमाणे सार्वजनिक ठिकाणी दुचाकी, चारचाकी उभी केली असता भक्ती जनावराकडून किंवा हवेमुळे खाली पडतो. ते तसेच जमिनीवर पडून राहतात. हवेबरोबर इतर उडून कचऱ्याच्या ठिकाणी पडतात. झाडांच्या फांद्यांमध्ये अडकतात. तुटतात, फाटतात. कालांतराने आपला प्राणघ्न राष्ट्रध्वज पायदळी येऊन त्याचा अवमान होण्याची शक्यता असते म्हणून शाळकरी मुले, महाविद्यालयीन तरुण तरुणी, कर्मचारी व इतर नागरिक यांनी वैयक्तिक व सार्वजनिक ठिकाणी आपला राष्ट्रीय ध्वज व इतर भारतीय ध्वजांची प्रतिके असलेले साहित्य सन्मानाने, जीर्ण व खराब होण्याअगोदर उतरून किंवा काढून ठेवावी. जेणेकरून जमिनीवर पडून, पायदळी येऊन त्यांचा अवमान होणार नाही, याची काळजी घ्यायला हवी. अशा प्रकारे फक्त स्वातंत्र्यदिनीच नाहीतर, प्रत्येक दिवशी कायम राष्ट्रध्वजाचा सन्मान राखा. जय हिंद!

विनोद शेनफड जाधव
मासूरूळ जि बुलडाना
मो.नं. ९७६३२८०७७

‘अशा’ चित्रपटाना होणारा विरोध रास्तच !

भारतीय समजमानावर चित्रपटांचा मोठा प्रभाव जाणवतो. चित्रपटातील कथानक, संवाद लोकांच्या मनावर घर करून राहतात. चित्रपटातील कलाकारांना लोक आदर्श मानतात त्यामुळे चित्रपट निर्मिती करताना लोकांच्या मनावर त्याचा विपरीत परिणाम होणार नाही याची काळजी निर्माता दिग्दर्शकांनी घ्यायला हवी. पूर्वीच्या मराठी चित्रपटातून ती घेतली जात असे. गेल्या काही वर्षात मात्र चित्रपटनिर्मिती हा केवळ पैसा कमावण्याचे साधन झाले आहे. त्यामुळे लोकांना काय दाखवणे आवश्यक आहे यापेक्षा लोकांना काय बघायला आवडेल याचा विचार अधिक केला जातो ते नैतिकतेला किंवा सत्याला धरून असो वा नसो. नुकताच प्रदर्शित झालेला 'खालिद का शिवाजी' या मराठी चित्रपटाची सध्या जोरदार चर्चा आहे. या चित्रपटात छत्रपती शिवायरायांच्या सैन्यात परतसी टक्के मुसलमान होते आणि त्यांचे अकरा अंगरक्षक हे मुसलमान होते तसेच शिवायांनी रायगडावर मशीद बांधली होती असे दाखवण्यात आले आहे. छत्रपती शिवाजी महाराजांचा इतिहासच जर दाखवायचा होता तर छत्रपती शिवायरायांनी हिंदवी स्वराज्य निर्माण करण्यासाठी घेतलेले परिश्रम, त्यांनी केलेले गनिमी कावे, मावळे आणि राजे यांच्यामधील अतूट नाते, त्यांची अस्मिता टिकवून ठेवणारे त्यांनी बांधलेले गुडघू या पार्श्वभूमीवर चित्रपटातील दृश्य का चित्रित केली गेली नाहीत. या चित्रपटात एका वर्णाचे तुष्टीकरण केलेले दिसून येते आणि त्यासाठी असत्याचा आधार घेण्यात आलेला आहे. छत्रपती शिवायरायांचा हिंदवी स्वराज्याचा इतिहास जरी भूतकाळ असला तरी वर्तमानात प्रत्येक शिवप्रेमींच्या मनात तो जगृत आहे. छत्रपती शिवायरायांनी स्थापन केलेल्या लोककल्याणकारी हिंदवी स्वराज्याची महती आज साऱ्या जगाला ज्ञात आहे. आजच्या तरुणांचे होत असलेले नैतिक अधःपतन, समाजाची दिवसागणिक होत असलेली अवनती, माजलेला भ्रष्टाचार आणि अनाचार पाहता देशात पुन्हा एकदा हिंदवी स्वराज्य स्थापन व्हावे याची प्रत्येक राष्ट्रप्रेमी नागरिकांची इच्छा आहे. 'खालिद का शिवाजी' सारखे चित्रपट मात्र समाजाला चुकीच्या प्रवाहाकडे नेण्याचा प्रयत्न करतात त्यामुळे या चित्रपटाला होत असलेला विरोध रास्त आहे.

वाचक लिहितात

लीना मकरंद गाडगीळ पनवेल.

माणसा का करतो, नात्यातील पावित्र्य कलंकित

हल्ली माणूस नातीगोती पार विसरून गेला आहे. कोणत्या नात्यासोबत कसा व्यवहार करायचा असतो? याचे जराही भान त्याला राहिले नाही. तो कोणत्याही नात्यासोबत ट्राविक व नियमबद्ध व्यवहार न करता रात्री पशुप्रमाणे व्यवहार करू लागला आहे. त्याला स्वतःच्या स्वाध्याप्याची व लैंगिक वासनेपायी नातीगोती काहीच कळत नाही. तो कोणत्याही नात्यासोबत कसाही व्यवहार करून नात्यातील पावित्र्य कलंकित करत आहे. शाळेतील शिक्षकाचे विद्यार्थिनी सोबत लैंगिक संबंध किंवा शाळेतील शिक्षकाचे विद्यार्थिनी लैंगिक अत्याचार, चुलत भावाने केला चुलत बहिणीवर बलात्कार, चुलती व पुतण्याचे लफडे आले उजेडात किंवा पुतण्याने केले चुलतीवर लैंगिक अत्याचार, सख्ख्या बापांने केलेला पोटेच्या मुलीवर बलात्कार, अशा विषयांच्या कितीतरी बातम्या आपण रोज वर्तमानपत्रांत वाचत आहोत. टीव्हीवर किंवा सोशल मीडियावर रोज पाहत आहोत. अशा बातम्या वाचून सत्य व सुसंस्कारी माणसाचे मन सुन्न होते. जन्म देणारा बापच जर पोटेच्या मुलीवर लैंगिक अत्याचार करत असेल तर माणूस कोणत्या बशाला गेलाय आणि माणूस इतका निष्ठुर व कठोर हृदयाचा कसा काय झालाय? हे कळायला मागे नाही. पोटेच्या मुलीवर बलात्कार करताना त्या निर्दयी बापाला लाज कशी वाटली नसेल? त्याच्यातली मानवता कुठे चरायला गेली असेल? माणूस एवढा हैवानासारखा का वागत असेल? याचा प्रत्येकाने विचार करून बघाय, असे माला वाटते. माणूस लैंगिक वासनेपुढे कोणाचाच मागचा पुढचा विचार करत नाही. त्याच्यातली वासना उफाळून आली की, त्याच्यातला दुष्ट राक्षस जागा होतो आणि त्याला ना सखी बहिण कळते, ना चुलती कळते, ना स्वतःची मुलगी कळते, ना स्वतःची विद्यार्थिनी कळते, ना जन्मदाती आई कळते, तो वासनांघ होऊन नात्याच्या नशेत यांच्यावर निर्दयी व निष्ठुर पणे बलात्कार व अत्याचार करून मोकळा होतो. म्हणून आजकाल नात्यातील पावित्र्य कलंकित होत आहे. माणूसकी सुद्धा ओशाळत आहे आणि माणसाला सांगत आहे की, माणसाकडो करू रे नात्यातील पावित्र्य कलंकित. शेतीची वाटणी करताना किंवा घराची वाटणी करताना गुंडाभर जमिनीसाठी व इंचभर जागासाठी सख्खे मोकळा होतो. वैरी बनून एकमेकांना भांडताना व हाणमारी करून घेताना दिसतात. स्वाध्याप्याची कोणत्याही थराला जाऊन कोणतेही टोकाचे पाऊल उचलतात आणि सख्ख्या भावाचाच काटा काढतात. पेणेणीच्या तोंडावर शेतीच्या वादाचे अनेक खटले पोलीस स्टेशनमध्ये व कोर्टांमध्ये रोज दाखल होत असतात. आई वडील जमीन नावावर करत नाहीत म्हणून आई-वडिलांना जिवांनिशी मारणारे आणि आई वडिलांना घराबाहेर काढणारे महाभाग काही कमी नाहीत. अनेक बुवा महाराज व भोंदू बाबा भावे वस्त्र परिधान करून एखाद्या मठात किंवा मंदिरात बसतात आणि अनेक महिला त्या भोंदू बाबांच्या शिष्य बनून त्यांच्याकडे येतात, तेव्हा ते भोंदू बाबा त्या महिलांना सांप्रदायिक शिक्षण न देता, त्यांनी दिशाभूल करून व त्यांना फसवून त्यांचे लैंगिक शोषण करतात आणि गुरु शिष्याच्या पवित्र नात्याला कलंकित करतात. सांगाथचे तात्पर्य एवढेच की,

एकेकाळी नात्यांमध्ये असणारे नितळ प्रेम, निखळ माया व निकोप प्रेम आता लयाला जाऊन माणूस राक्षस बनला आहे आणि राक्षसी कृत्य करून जोडलेल्या व रक्ताच्या नात्यातील पावित्र्याला कलंकित करत आहे. कारण एकेकाळी माणूस सुसंस्कारी, दयाळू, मायाळू आणि मानवता जपणारा पशु माणूस नव्हता. तेव्हा घोरोघरी टीव्ही नव्हत्या. प्रत्येकाकडे महागडे मोबाईल न्होते. त्याकाळी संस्काराची रुजवण करणारे आजी आजोबा प्रत्येक घरी असायचे. घरातील आई वडील व आजी आजोबा आपल्या मुलांवर चांगले संस्कार रुजवायचे. तेव्हाची शालेय शिक्षण प्रणाली सुद्धा सु

पनवेल महानगरपालिका

मालमत्ता कर विभाग

केवळ एक वेळची विशेष व अंतिम बाब, करदात्यांसाठी सुवर्णसंधी !!!

अभय योजने अंतर्गत शास्ती माफीला मुदतवाढ

मालमत्ता कर एकरकमी भरा व शास्तीवर सवलत मिळवा !

पनवेल महानगरपालिकाच्या
panvelmc.org

या संकेतस्थळावर जाऊन नागरीक आता
मालमत्ता कराच्या विविध सेवाकरीता
“पीएमसी कर मित्र” या प्रणालीचा
वापर करू शकतात.

मालमत्ता कराचा भरणा, तक्रारी, अभिप्राय व
सुचना “पीएमसी कर मित्र” या चॅटबॉट
च्या माध्यमातून नोंदविता येतील.
नागरिकांनी आता मालमत्ता कराच्या विविध
सेवाकरीता रांगेत उभे न राहता ऑनलाईन
स्वरूपात “पीएमसी कर मित्र” या
प्रणालीचा वापर करावा असे आवाहन
आयुक्त तथा प्रशासक श्री. मंगेश चितळे
यांनी केले आहे.

१६ ऑगस्ट ते १५ सप्टेंबर २०२५ पर्यंत
शास्ती मध्ये ९०% सवलत.

१६ ते ३० सप्टेंबर २०२५ पर्यंत
शास्ती मध्ये ७५% सवलत.

चालू वर्ष २०२५-२६ करिता ३१ ऑगस्ट २०२५ पर्यंत कराचा संपूर्ण भरणा
करा, ५% सूट हमखास मिळवा.

E-Bill स्वीकारा, डिजिटल भरणा करा वेळ वाचवा,
२% सूट घेऊन बचत वाढवा!

ऊर्जा बचत करा सौर शक्तीने,
आणि करामध्ये घ्या २% सूट!

जल पुनःभरणाचा अवलंब करा,
२% सूट सहज मिळवा!

घनकचरा शास्त्रोक्त पद्धतीने
हाताळा, सवलतीचं दार उघडा
आणि करात २% सूट मिळवा!

कचऱ्याची शिस्तबद्ध विल्हेवाट
करा, मिळवा २% करामध्ये
सवलत हमखास!

डिजिटल युगात स्मार्ट निर्णय
पारंपरिक रांगा सोडा,
PMC Tax App &
Panvel Connect App
वरून घरबसल्या कर भरा!

वेळ वाचवा, panvelmc.org वरून
कर ऑनलाईन भरा आणि मालमत्ता
करामध्ये सवलती मिळावा.

मंगेश चितळे
आयुक्त तथा प्रशासक,
पनवेल महानगरपालिका
स्वामी नित्यानंद रोड, गोखले हॉल जवळ पनवेल - 410206

